

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13718/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукојица Секулић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Живадин Богдановић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 775/22 од 24.01.2023. године, у седници одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 775/22 од 24.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 155/2022 од 17.05.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части насталих изношењем неистиних тврдњи исплати 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.05.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 62.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 775/22 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части насталих изношењем неистинитих тврдњи исплати 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.05.2022. године и обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 60.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.12.2020. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, то је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности, па применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је побијана одлука преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 479. ЗПП, какав је спор и ове правне ставри, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић